

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

32. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

11. SRPNA 2019

Z obsahu:

**Růst víry
v kněžském životě (2)**
Z meditace římského
biskupa Františka na
setkání s faráři jeho
diecéze 2. března 2017
- strana 2 -

**Blahoslavený
Isidor Bakanja**
Libor Rösner
- strana 4 -

**O skutcích milosrdenství
(2 - dokončení)**
Sv. Antonín Maria Claret
- strana 6 -

**Bud'me
staviteli katedrály
(3 - dokončení)**
Robert kardinál Sarah
- strana 10 -

**Vizionář:
Tajemství zjevení
v Tre Fontane (67)**
- strana 12 -

**V říjnu bude svatořečen
kardinál Newman
a čtyři řeholnice**
- strana 13 -

*Jednota víry předpokládá jednotu učení Církve napříč prostorem a časem.
Pokud začneme (v teologii) s revolucí a zlomy, zničíme jednotu,
která řídí církev svatou celá staletí.
Ti, kteří nahlas hlásají změnu a násilné zlomy, jsou falešnými proroky!*

(Robert kardinál Sarah)

Guido Reni (1575-1642): Nanebevzetí Panny Marie

Blahoslavený Isidor Bakanja

Letos v srpnu uplyne 110 let od smrti mučedníka karmelitánského škapulíře bl. Isidora Bakanji, mladého Konžana, o němž beze zbytku platí slova hymny z breviáře ze společných textů pro více mučedníků: „Na pohrůžky nic nedbali, pravdu Boží vyznávali, pro zákon jeho trpěli, života nelitovali.“

Narodil se někdy mezi lety 1885–1889 (přesně to není známo) v Bokendele, ležící dnes v Demokratické republice Kongo. Pocházel z kmene Boanga a jeho rodiče byli chudí rolníci. Proto musel jako všichni jeho vrstevníci po dosažení určitého věku odejít do města Mbandaki, kde našel zaměstnání v jedné z kolonizačních stavebních firem jako pomocná síla zkušených zedníků. Právě v Mbandaki přišel mladý dělník Bakanja do styku s belgickými trápisty, kteří mu zvěstovali evangelium. Zahořel láskou ke Kristu a 6. května 1906 přijal křest a spolu s ním i jméno Isidor a také karmelitánský škapulíř.

Brzy poté se vrátil domů, aby aspoň načas převzal péči o postarší rodiče. Během svého relativně krátkého pobytu se Isidor, ještě plný nadšení jako každý čerstvý konvertita, snažil stát se prorokem ve svém domově a hlasatelem radostné zvěsti o věčné Lásce, usmířovatelem často i po generace znesvářených rodin a kmenů, dával hodiny katechismu těm, kteří o to stáli. Ale prorokem se doma nestal. Těch, co měli uši k slyšení, bylo pokrovnou. Naopak cítil, že se jej prostře-

Mučednická smrt bl. Isidora Bakanji

dí, v němž je nucen se pohybovat, snaží odvést od Krista.

Navíc se peníze vydělané v Mbandaki brzy rozkutálely, a tak musel Isidor rodinný kraj opustit a odejít za novým výdělkem. Po krátké epizodě v Busiře, kde se nechal zaměstnat jako sluha jistého Reyderse, spolujitele společnosti obchodující s kaučukem a slonovinou (SAB – Societé Anonime Belge), přesídlil spolu s ním do Ikili. Tam po nějakém čase změnil zaměstnavatele – vstoupil do služeb Reydersova společníka A. J. van Cautera. Aniž by to věděl, vyšel tak vstříc osudu mučedníka.

Van Cauter, na jehož plantáži nelidsky dřel, byl zapřisáhlým nepřítelem křesťanství. Podle něj jeho dělníci měli pracovat, ne se modlit. Předěšel přitom o 100 let své dnešní následovníky, když svým zaměstnancům zakazoval nosit veškeré náboženské symboly, vyznávat veřejně svou víru, či ji dokonce hlásat ostatním dělníkům.

V západních liberálních demokraciích se dnes za nošení křížků vyhazuje z práce a za veřejné projevy víry ostouzí a mediálně lynčuje. Isidor Bakanja, mladý konžský muž, jenž rezolutně odmítl škapulíř sundat, odmítl přestat se modlit růženec a navíc neohroženě se svými spolupracovníky hovořil o Kristu ve snaze přivést je do jeho náruče, byl zlynčován skutečně.

Nejprve dostal 25 ran bičem – to pro výstrahu. Když si ani potom nedal říct a přišel do práce opět se škapulířem a nadále šířil mezi ostatními dělníky křesťanskou víru, přikázal jej van Cauter potrestat onoho únorového dne roku 1909 mnohem drastičtěji. Opět šlo o zbičování, jenže tentokrát to nebyl obyčejný bič, nýbrž důtky zakončené hřeby. Těmi neobehého mladíka, který odmítal zradit Krista byt jen sundáním škapulíře, spráskali sadističtí dozorcí tak, že málem vypustil přímo na místě duši. Bezprostředně před exekucí mu van Cauter osobně strhl z krku milovaný škapulíř.

Blahoslavený Isidor Bakanja

Do krve zmasakrované tělo Isidora Bakanji, jež prý schytalo až 200 ran tímto krutým nástrojem, odvlékli van Cauterovi pohůnci stranou do udírny kaučuku, „aby tam pošel“, jak říkali. Isidor měl však tužší kořínek, než si všichni mysleli, o to více utrpení však během následujících měsíců musel snést.

Nepolevující bolest zhoršovala infekce, která neošetřené rány zachvátila a způsobovala Isidorovi nepřetržitou horečku. Čtyři dny takto ležel zcela bez pomoci. Po této době jej na van Cauterův příkaz převezli do nedalekého lesa, aby nepřišel na oči inspektorovi, jenž měl zrovna na této plantáži provádět kontrolu. Isidorovi se však s vypětím všech sil podařilo k tomuto inspektorovi, Němci jménem W. T. Dörpinhaus, dostat.

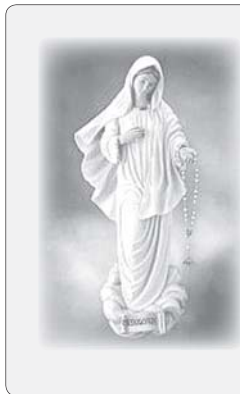
Takto o tomto setkání později šokovaný Dörpinhaus, jenž podal na příslušné orgány stížnost na van Cauterovo počínání, referoval: „Viděl jsem muže, který se dovezl z lesa, jehož záda byla úplně rozedrána hlubokými hnisajícími a již zdálky zapáchajícími ranami, pokrytými špinou a tlustými mouchami. Opíral se o dva klacky, aby se ke mně mohl přiblížit. Ne, on nešel, on se vlekl.“

Inspektor nařídil jeho převoz do vesnice Ngomb'Isongu obývané křesťany, aby se o zbídačelého Isidora postarali. Van Cauter s tím ochotně souhlasil, dá se důvodně předpokládat, že spíše než

lidské ohledy ho k tomu vedla potřeba zbavit se přítěže, jakou pro něj trpící Isidor byl. Převozem se zbavil povinnosti o něj pečovat.

Starost o něj ale měl nebohý Isidor, jak to vyjevil knězi, který k němu přišel, aby ho vyzpovídal: „*Otče, víte, já k němu opravdu nepocituji žádnou nenávisť. Rozkázal, aby mě mučili - to je jeho věc. Dobře věděl, co dělá. Já se za něj ale budu modlit. A až budu v nebi, budu za něj hodně prosit.*“

Bezmála půl roku se musel Isidor trápit, než dopil hluboký kalich hořkosti až do dna, až do poslední kapky. Zároveň však pil z kalichu spásy a vzýval jméno Hospodinovo. Bylo to v jeho podání půl roku intenzivní modlitby a rozjímání. Přes všechnu možnou péči místních křesťanů krutou exekuci nepřežil. „*Jestli uvidíte mou matku nebo půjdete k soudci nebo se setkáte s nějakým knězem, řekněte jim, že umírám, protože jsem křesťan,*“ žádal ty, kteří jej ošetřovali. Tato slova ostatně opakoval často: „*Umírám jen proto, že jsem křesťan, mučili mě jen proto, že jsem křesťan, v tom*

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Mojí výzvou pro vás je modlitba. Ať modlitba je pro vás radostí a věncem, který vás spojuje s Bohem. Dítka, přijdou zkoušky a vy nebudete silní a hřích bude vládnout, ale když jste moji, zvítězíte, protože vaším útočištěm bude Srdce mého Syna Ježíše. Proto, dítka, vraťte se k modlitbě, až se vám modlitba stane životem ve dne i v noci. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.“

Medžugorje 25. července 2019

to celé je.“ Nešlo mu o vlastní slávu, na mysl měl výhradně oslavení Boha, tomu obětoval svou budoucnost, ať už pozemskou po případném uzdravení, nebo posmrtnou, kdyby jako Boží svědek umíral s jeho jménem na rtech.

S tímto jménem vydechl naposledy 15. srpna 1909 v domě otců trapistů v Mbandaki, kam byl převezen, na místě, kde se Boha naučil milovat a kde obdržel škapulíř, jehož neústupným nošením tuto svou lásku stvrdil. S novým škapulířem kolem krku a s růžencem v rukou...

Dne 24. dubna 1994 pak Jan Pavel II. tuto Isidorovu lásku stvrdil podpisem pod připravený dokument o heroických čnostech mladého afrického katolíka, a tím mu jménem církve právem přiřkl přídomek „blahoslavený“.

Vyvolalo to nezměrnou radost konžských katolíků, potomků těch tisíců a tisíců, pro něž bylo nevidaně trpělivé a pokojné snášení utrpení umírajícího Isidora takovým svědectvím života křesťana, že ještě za jeho života přijímali pravou víru.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

I neplodná Sára uvěřila, a proto dostala sílu stát se matkou, a to přes svůj pokročilý věk, protože se spolehla na toho, který ten slib dal. A tak z jednoho muže, a to už vetchého, vzešlo tolik potomků jako hvězd na nebi a jako písku na mořském břehu, který nikdo nespočítá.

Tito všichni umírali s vírou, i když se nedočkali toho, co bylo slíbeno: jen z dále to viděli a radostně vítali a prohlašovali, že jsou na zemi jenom cizinci a přistěhovalci. Když tak mluvili, dávali tím najevo, že pravou vlast teprve hledají. Kdyby měli na mysl tu, z které se odstěhovali, měli by přece dost času se tam vrátit. Ale oni toužili po lepší vlasti, totiž nebeské. Proto se ani Bůh za ně nestydí a nazývá se jejich Bohem a připravil jim město.

Protože měl Abrahám víru, přinesl Izáka v oběť, když ho Bůh zkoušel. Svěho jediného syna chtěl obětovat, třebaže mu bylo slíbeno: „Od Izáka budeš mít potomky.“ On totiž uvažoval takto: Bůh má dost moci, aby vzkřísil třeba i mrt-

vě. Proto také Izáka dostal nazpátek i jako předobraz.

Evangelium - Lk 12,32-48

Ježíš řekl svým učedníkům: „Neboj se, malé stáde! Váš Otec rozhodl, že vám dá království. Prodejte svůj majetek a rozdejte na almužnu. Opatřte si měšce, které nezpuchřejí, poklad v nebi, kterého neubývá, kam se k němu zloděj nedostane a kde ho mol nerozežere. Vždyť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce. Mějte bedra přepásaná a vaše lampy ať hoří, abyste se podobali lidem, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, když přijde a zatluče. Blahoslavení služebníci, které pán při svém příchodu najde, jak bdí. Amen, pravím vám: Přepáše se, pozve je ke stolu, bude chodit od jednoho k druhému a obsluhovat je. A když přijde po půlnoci nebo při rozednění a nalezne je tak, jsou blahoslavení. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou hodi-

nu přijde zloděj, nenechal by ho prokopat se do domu. I vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“

Petr se ho zeptal: „Pane, říkáš toto podobnoství jenom nám, nebo všem?“

Pán řekl: „Kdo je tedy ten věrný a rozvážený správce, kterého pán ustanoví nad svým služebnictvem, aby jim dával včas přiděl jídla? Blaze tomu služebníku, kterého pán při svém příchodu najde, že to dělá! Opravdu, říkám vám: Ustanoví ho nad celým svým majetkem. Kdyby si však onen služebník pomyslil: »Můj pán hned tak nepřijde,« a začal tlouci čeledíny a děvečky, jíst, pít a opijet se, přijde pán toho služebníka v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou netuší, ztrestá ho a odsoudí ho ke stejnému údělu s nevěřícími. Služebník, který zná vůli svého pána, a přece nic podle jeho vůle nepřipraví a nezařídí, dostane mnoho ran. Ten však, kdo ji nezná, a udělá to, co zasluhuje bití, dostane jich méně. Kdo mnoho dostal, od toho se mnoho očekává, a komu se mnoho svěřilo, od toho se bude víc žádat.“

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (67)

11. Budoucnost (Osmá část)

Pak jsou zde další dva dramatické sny,⁽¹⁾ první z 8. února 1986:

„Jak veliké utrpení, vidět tolik mrtvých na hřbitově Verano,⁽²⁾ stovky rakví v řadě, dvě nebo tři na sobě, které čekaly na to, být pohřbeny nebo uloženy do hrobky. Modlili jsme se a vzývali Pána skrze Pannu Marii, aby přišel na pomoc zesnulým. Slyším hlas, který mi říká: »Toto je znamení, že mnozí lidé vinou jiných lidí zemřou.«“

Druhý sen je ze 17. července 1992:

„Jaká tragédie bude na této zemi! Tuto noc jsem viděl muže a ženy, kteří se vrhali na jiné muže a ženy, a krev, jež tekla po zemi jako voda.“

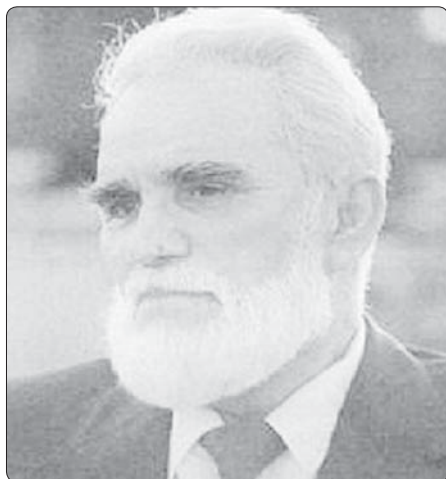
Opravdu, již od 12. března 1983 naslouchal Bruno vroucím slovům Panny Marie od Zjevení – a dal je na vědomí do Vatikánu:

„Milujte se, je to čas pravé lásky, aby se zabránilo velké ekologické katastrofě: válce silnější a více ničící než poslední dvě světové války. Svatost Otce se musí odebrat jako kající poutník do jeskyně v Tre Fontane a pozvat civilní, politické a náboženské autority světa k zasvěcení všech národů mému Neposkrvněnému Srdci Matky. Je to poslední výzva, kterou vám milosrdenství s trpělivou láskou adresuje. Nebezpečí je za branami, atomová válka, pokud se neučiní to, co jsem řekla, je nevyhnutelná. Lidé, nevědomí a pyšní v satanské pyšce, chtějí mít ve svých rukou svět a nepomyšlejí na nebeské království. Dělají tuto práci, aby měli mír, ale ve skutečnosti se nepřipravují na mír, nýbrž se pošetile připravují na zkázu. Mluvím ke všem: atomová bomba je připravena, lidé bez svědomí hrozí, že ji použijí, a nebezpečí je stále bližší, než si myslíte.“⁽³⁾

Následuje Mariina výzva:

„Již léta se snažím všemi způsoby, abych vás varovala, a vy mi nenasloucháte, ale můj Syn vám skutkem svého milosrdenství ještě ponechává určitý čas,

abyste rozvažovali ve svém svědomí. Radioaktivní déšť znečistí každou věc, od rostlin po vodu a od zvířat po člověka. Hle, proč máte uvažovat, zda tomu můžete zabránit, jak jsme vám to již řekla dne 12. dubna 1947 a jindy před dávno uplynulými léty. Samotný vzduch zapálí

Bruno Cornacchiola

každou zbylou věc a nebude možné dýchat. Nazývejte to apokalypsou, ale je to opravdu zjevení,⁽⁴⁾ které se uskuteční, pokud se neobrátíte. Budete stále více vystaveni fyzickým a mravním nebezpečím,

kteřá jsou smrtelným nebezpečím pro duši, ducha a tělo. Jistě, nebudou protiatomové úkryty, které by vás zachránily. Hle, proč vás vyzývám, abyste se utekli do Církve, která je mou dcerou stvořenou mým Synem pro spásu lidí; činite pravé pokání, držte se vzdálení od neřestí těla, vzdalujte se od světa zla a posvěcujte se svatými věcmi. Modlete se, moji synové,

modlete se s vírou, a budete spaseni od satanského pekla, které dospělo mezi vás. Je to Matka, která vás miluje a která to po vás žádá: naslouchejte mi.“

Ničící válka je ve středu různých vidění:

25. dubna 1984: „Tuto noc jsem prožíval poslední dny světa: potopa, Sodoma a Gomora dohromady spolu s posledními dny Pompejí nejsou ničím ve srovnání s tím, co jsem viděl.“

3. června 1986: „Je to sen, ale to, co jsem viděl, mě naplňuje hrůzou. Svět pohroužený do atomové války a lidé padali mrtví, rostliny usychaly a zvířata padala mrtvá jako lidé. Zničení, křičelo se!“

Pak je zde další poselství z 31. prosince 1990:

„Všichni mluví o válce a o míru. Válka, můj synu, neskončila, protože ona lokálně se rozšíří na zemi, a pokud se neobrátíte – musím vám říci velmi závažnou věc –, všichni zahynete. Ano, přijde nadšení z míru, ale to je jen příprava pro další ničící válku, aby se lidem otevřely oči ducha pro obrácení srdcí, obrácení lásky. Je to toto obrácení, které přináší pravý a trvalý mír lidem, kteří milují a s láskou odpouštějí.“

(Pokračování)

Z italského originálu „*Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane*“

(Milano: Adriano Salani, 2016)

vybral a přeložil

fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ V předchozí části této kapitoly se hovořilo o obrazech smrti, které Bruna Cornacchiolu sužovaly ve snech. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Verano je hlavní římský hřbitov. [pozn. překl.]

⁽³⁾ V souvislosti s tímto varovným poselstvím Matky Boží je vhodné připomenout, že sv. Jan Pavel II. ve spojení s biskupy celého světa dne 25. března 1984 před sochou Panny Marie Fatimské na náměstí Sv. Petra v Římě zasvětil svět Neposkrvněnému Srdci Panny Marie. Reakce nebe byla zvláště výmluvná: O padesát dní později, dne 13. května 1984, tedy o svátku Panny Marie Fatimské a v den třetího výročí atentátu na sv. Jana Pavla II., v Severomorsku, sovětské jaderné základně v Severním moři, vypukl požár s následnou velkou explozí, která zničila tamější jaderný arzenál. Sovětský svaz tak přišel o značnou část svých zbraní a nemohl rozpoutat válku, jak to předtím zamýšlel. I sestra Lucie, fatimská vizionářka, v jednom rozhovoru řekla: „Zasvěcení uskutečněné na náměstí Sv. Petra v roce 1984 zachránilo svět před jadernou válkou, která měla vypuknout v roce 1985.“ [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Panna Maria zde naráží na to, že poslední biblická kniha se nazývá kniha Zjevení neboli Apokalypsa. [pozn. překl.]

SOCIÁLNÍ PSYCHOANALÝZA

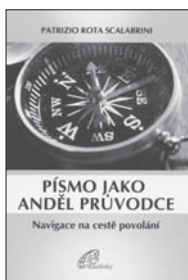
POD VLÁDOU NARCISE • CO JE V SÁZCE, KDYŽ POPŘEME ROZDÍL MEZI POHLAVÍMI

Mons. Tony Anatrella • Z francouzštiny přeložila Lucie Cekotová • Odpovědný redaktor Martin Brauner • Odborná konzultace a předmluva k českému vydání prof. PhDr. Vladimír Smékal, CSc.

Kniha významného francouzského jezuita a docenta psychiatrie a psychoanalýzy se věnuje úloze narcismu, který se silně promítá do degradace hodnoty manželství a vede k podpoře homoseksuality a homosexuálních svazků, včetně adopce dětí homosexuálními páry. Problém narcismu chápe Anatrella i v širších souvislostech jako významný faktor zhoršující se kvality sociálních vztahů. Dílo je vyhraněné svým programem obrany proti ideologizaci genderu. Vede čtenáře k pochopení, že pohlavní identita je biologická a že sexuální orientaci je třeba vidět jako záležitost inspirovanou a rozvíjenou v procesu socializace.

*Jiří Brauner - Kartuziánské nakladatelství
Brož., A5, 188 stran, 189 Kč*

JAK NAJÍT SVÉ POVOLÁNÍ

PÍSMO JAKO ANDĚL PRŮVODCE • NAVIGACE NA CESTĚ POVOLÁNÍ

Patrizio Rota Scalabrini • Z italských přeložily Anna Mátiková FSP, Andrea Hýblová FSP a Monika Vývodová

Autor, bibliista, se v této knize obrací k mladým lidem, kteří vážně hledají své povolání, anebo už učinili první kroky na cestě, na kterou je Bůh volá. Předkládá užitečnou vodítku

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

k tomu, jak lze v této životní situaci najít dobrého a spolehlivého průvodce v Božím slově. Kniha je určena i těm, kteří mladé lidi duchovně doprovázejí.

Paulínky • Brož., 116x175 mm, 104 stran, 115 Kč

DUCHOVNÍ ŽIVOT

VEDENÍ DUCHEM SVATÝM

Charles Journet • Z francouzštiny přeložila Kateřina Zilynská

Kázání kardinála Journeta, z nichž je kniha sestavena, míří přímo k podstatě věci. Vedou totiž naši pozornost k základním pravdám křesťanské existence: k božským ctnostem, darům Ducha Svatého a přebývání Trojice v duši věřícího, které je srdcem evangelijního zjevení.

Paulínky

Brož., 114x175 mm, 104 stran, 109 Kč

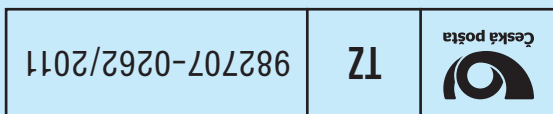
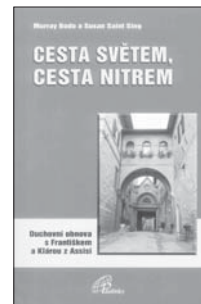
CESTA SVĚTEM, CESTA NITREM

Murray Bodo a Susan Saint Sing • Z angličtiny přeložila Magdaléna Tázlarová

Sedmidenní duchovní cvičení se svatým Františkem a svatou Klárou z Assisi, inspirované pobytem autorů M. Bodo a S. S. Sing ve středověkém městě Assisi a umbrijském údolí.

Paulínky

Brož., 120x185 mm, 112 stran, 115 Kč

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1